

Predmet C-37/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

24. siječnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal d'arrondissement (Luksemburg)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

24. siječnja 2020.

Tužitelj:

WM

Tuženik:

Luxembourg Business Registers

I. Predmet glavnog postupka

- 1 Tužitelj WM podnio je 5. prosinca 2019. tužbu protiv gospodarskog interesnog udruženja Luxembourg BUSINESS REGISTRERS (u daljnjem tekstu: G.I. E. LBR) pred tribunalom d'arrondissement de Luxembourg (Općinski sud u Luksemburgu) radi preinake odluke G.I. E. LBR-a od 20. studenoga 2019. Tom je odlukom odbijen tužiteljev zahtjev da se tijekom razdoblja od tri godine nacionalnim tijelima, kreditnim i financijskim institucijama te sudskim izvršiteljima i javnim bilježnicima koji djeluju u svojstvu javnih službenika ograniči pristup informacijama koje se odnose na njega kao ekonomskog vlasnika društva za poslovanje nekretninama YO.
- 2 Od Tribunala d'arrondissement de Luxembourg (Općinski sud u Luksemburgu), odnosno suda koji je uputio zahtjev, traži se da odgovori na pitanje ispunjava li WM zakonske uvjete za ograničenje pristupa informacijama o njemu kao ekonomskom vlasniku društva za poslovanje nekretninama YO.

II. Pravni okvir

1. Pravo Unije

- Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU
- 3 U skladu s uvodnim izjavama 14. do 16. i 36. Direktive 2015/849, kako je izmijenjena:

„(14) Potreba za točnim i ažuriranim informacijama o stvarnom vlasniku ključan je faktor u pronalasku kriminalaca koji bi u protivnome mogli skriti svoj identitet iza korporacijske strukture. Stoga bi države članice trebale osigurati da subjekti osnovani na njezinom državnom području u skladu s nacionalnim pravom dobiju i posjeduju odgovarajuće, točne i važeće informacije o svojem stvarnom vlasništvu, uz osnovne informacije poput naziva i adrese društva te dokaza o osnivanju i pravnom vlasništvu. S ciljem povećanja transparentnosti kako bi se spriječila zloraba pravnih subjekata, države članice trebale bi osigurati da se informacije o stvarnom vlasništvu pohranjuju u središnjem registru koji se nalazi izvan društva, uz potpunu usklađenost s pravom Unije. U tu svrhu države članice mogu upotrebljavati središnju bazu podataka koja prikuplja informacije o stvarnom vlasništvu ili poslovni registar ili neki drugi središnji registar. Države članice mogle bi odlučiti da su obveznici odgovorni za upis u registar. Države članice trebale bi osigurati da su u svim slučajevima te informacije dostupne nadležnim tijelima i FOJ-evima te da se dostave obveznicima kada potonji poduzimaju mjere dubinske analize stranke. Države članice također bi trebale osigurati da ostale osobe koje mogu dokazati legitimni interes u odnosu na pranje novca, financiranje terorizma i povezana predikatna kaznena djela poput korupcije, poreznih kaznenih djela i prijevare imaju pristup informacijama o stvarnom vlasništvu u skladu s pravilima o zaštiti podataka. Osobe koje mogu dokazati legitimni interes trebale bi imati pristup informacijama o prirodi i opsegu korisničkog udjela koje se sastoje od njegove približne važnosti.

(15) S tim ciljem države članice trebale bi moći u okviru nacionalnog prava dopustiti pristup koji je širi od pristupa koji je predviđen ovom Direktivom.

(16) Trebalo bi osigurati pravovremeni pristup informacijama o stvarnom vlasništvu na način da se izbjegne svaki rizik dojava dotičnom društvu.

[...]

(36) Nadalje, s ciljem osiguravanja proporcionalnog i uravnoteženog pristupa i kako bi se zajamčila prava na poštovanje privatnog života i zaštitu osobnih

podataka, države članice trebale bi imati mogućnost predvidjeti izuzeća za otkrivanje, putem registara, informacija o stvarnom vlasništvu i za pristup tim informacijama, u iznimnim okolnostima, ako bi te informacije izložile stvarnog vlasnika neproporcionalnom riziku od prevare, otmice, ucjene, iznude, uznemiravanja, nasilja ili zastrašivanja. [...]"

- 4 Članak 30. stavak 9. Direktive 2015/849, kako je izmijenjena, određuje:

„U iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu, u slučajevima kada bi pristup iz stavka 5. prvog podstavka točaka (b) i (c) izložio stvarnog vlasnika nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban, države članice mogu predvidjeti izuzeće od takvog pristupa svim informacijama ili dijelu informacija o stvarnom vlasništvu na pojedinačnoj osnovi. Države članice osiguravaju da se navedena izuzeća dodjeljuju nakon detaljne evaluacije iznimne naravi okolnosti. [...]"

2. Nacionalno zakonodavstvo

- 5 Direktiva 2015/849 prenesena je u luksemburško pravo s loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (Zakon od 13. siječnja 2019. o uspostavi Registra stvarnih vlasnika).
- 6 Na temelju članka 15. stavka 1. Zakona od 13. siječnja 2019.:

„Registrirani subjekt ili stvarni korisnik mogu zatražiti, u svakom slučaju zasebno i u iznimnim okolnostima navedenima u nastavku, na temelju propisno obrazloženog zahtjeva upućenog upravitelju, da se nacionalnim tijelima, kreditnim i financijskim institucijama te sudskim izvršiteljima i javnim bilježnicima koji djeluju u svojstvu javnih službenika ograniči pristup informacijama iz članka 3. ako bi taj pristup izložio stvarnog vlasnika nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja, ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban. ”

III. Činjenice

- 7 Tužitelj WM ekonomski je vlasnik 35 trgovačkih društava i društva za poslovanje nekretninama YO. Svako od tih društava podnijelo zahtjev da se pristup toj informaciji, kako je utvrđeno u članku 3. Zakona od 13. siječnja 2019., ograniči u pogledu tužitelja u skladu s člankom 15. istog zakona jer bi otkrivanje te informacije njega i njegovu obitelj ozbiljno, stvarno i trenutačno izložilo „nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”. G.I.E. LBR odbio je te zahtjeve odlukama od 19. i 20. studenoga 2019., pri čemu se potonja odluka odnosi na društvo za poslovanje nekretninama YO.

IV. Argumenti stranaka

1. WM

- 8 Tužitelj tvrdi da zbog svojih dužnosti glavnog izvršnog direktora trgovačkih društava koja posluju na međunarodnoj razini pod trgovačkim nazivom XN redovito mora putovati u zemlje s nestabilnim političkim režimom i velikom stopom kriminala u području općeg prava, tako da u odnosu na njega postoji veliki rizik od otmice, protupravnog oduzimanja slobode, nasilja ili čak smrti. Rizik je još veći ako se otkrije da je rukovoditelj i gospodarski korisnik neke pravne osobe jer bi se na temelju tog svojstva došlo do pretpostavke o vlasništvu nad tim pravnim osobama te bi pokušaj pronevjere sredstava na njegovu štetu bio isplativiji. Zbog tih okolnosti tužitelj je primoran, među ostalim, koristiti usluge osobne zaštite i sklopiti posebnu policu osiguranja koja pokriva rizik od otmice, čija se premija znatno povećava ako je informacija o njegovu svojstvu ekonomskog vlasnika predmetnih društava javna.
- 9 Tužitelj ističe dva argumenta u potporu svojem zahtjevu.
- 10 S jedne strane, zaštitu koja se zakonom pruža u okviru mogućnosti ograničavanja pristupa informacijama o svojstvu ekonomskog vlasnika ne treba ocijeniti u odnosu na pravne osobe, nego u odnosu na osobu ekonomskog vlasnika. Drukčiji bi pristup iskrivio smisao zakona i pojam ekonomskog vlasnika. Stoga valja provjeriti je li ekonomski vlasnik u tom svojstvu izložen većem riziku. Nije važna činjenica da se društvo za poslovanje nekretninama YO u ovom slučaju ne bavi naročito ugroženom djelatnošću ili djelatnošću s povećanim rizikom.
- 11 S druge strane, svojstvo ekonomskog vlasnika treba ispitati u odnosu na sve pravne osobe u kojima tužitelj ima to svojstvo, a ne samo u odnosu na društvo za poslovanje nekretninama YO. Mogućnost ograničavanja pristupa informacijama odobrava se zbog subjektivnog rizika koji se određena osoba suočava kao ekonomski vlasnik pravne osobe. Nedjeljiva zaštita koja pokriva sve subjekte u kojima fizička osoba ima svojstvo ekonomskog vlasnika odobrava se ako ta fizička osoba ostvaruje tu zaštitu samo za jedan od tih subjekata.

1.2. G.I. E. Luxembourg Business Registers

- 12 G.I.E LBR smatra da tužiteljeva situacija ne ispunjava zakonske uvjete.
- 13 Ističe opću filozofiju tekstova Europske unije na kojima se temelji Zakon od 13. siječnja 2019., kojom se jamči što veći pristup informacijama o identitetu ekonomskih vlasnika pravnih osoba. Članak 15. Zakona od 13. siječnja 2019. treba, kao odstupanje od općeg načela, tumačiti usko.
- 14 G.I. E. LBR osporava da se WM može pozivati na „iznimne okolnosti” i na izloženost „nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”, kao što se to zahtijeva zakonom.

- 15 Što se tiče pojma „iznimne okolnosti”, G.I. E. LBR smatra da materijalni uvjeti u kojima tužitelj obavlja svoju djelatnost ili imovinsko stanje ekonomskog vlasnika nisu iznimne okolnosti jer bi, kad bi se priznalo suprotno, to dovelo do toga da brojne osobe imaju pravo odstupanje od članka 15. Zakona od 13. siječnja 2019. te bi ga se u velikom dijelu lišilo njegove biti.
- 16 Što se tiče pojma „rizik”, G.I. E. LBR tvrdi da on treba biti ozbiljan, stvaran i trenutačan i da mu osoba koja je ekonomski vlasnik stvarno mora biti izložena. Oспорava da pristup informacijama o WM-u kao ekonomskom vlasniku društva za poslovanje nekretninama YO „dovodi do više nego razmjernog povećanja rizika s kojima je ekonomski vlasnik suočen”. Posebno osporava da se iz toga mogu izvesti zaključci o imovinskom stanju ekonomskog vlasnika ili da, ako to i jest slučaj, to može dovesti do više nego razmjernog povećanja nastalih rizika.
- 17 G.I. E. LBR usto ističe da je WM u odnosu na društvo za poslovanje nekretninama YO upisan u poslovni registar i registar trgovačkih društava kao član i da se pojam člana općenito poistovjećuje s pojmom ekonomskog vlasnika. Naime, informacije iz poslovnog registra i registra trgovačkih društava ionako su javno dostupne, tako da ograničavanje pristupa informacijama o svojstvu ekonomskog vlasnika ne bi bilo ni u kakvom interesu tužitelja.
- 18 G.I. E. LBR pojašnjava i da u tražilici u okviru registra ekonomskih vlasnika nije moguće pretraživati imena ekonomskih vlasnika, nego je samo moguće odabrati pravne osobe kako bi se provjerio identitet njihovih ekonomskih vlasnika. Stoga uređenjem njegova sustava nije omogućena, osim uz jako velike napore, identifikacija svih struktura u kojima je fizička osoba prijavljena kao ekonomski vlasnik.

V. Ocjena suda koji je uputio zahtjev

1. Pojam „iznimne okolnosti”

- 19 Kako bi ostvario pravo na ograničavanje pristupa njegovim podacima, koje je predviđeno člankom 15. stavkom 1. Zakona iz 2019., ekonomski vlasnik treba dokazati da se nalazi u „iznimnim okolnostima”.
- 20 Luksemburški zakonodavac prenio je izraz „iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu”, koji se nalazi u članku 30. stavku 9. Direktive 2015/849, izrazom „iznimnim okolnostima navedenima u nastavku”, smatrajući da „nerazmjerni rizik, rizik od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja sami po sebi čine iznimne okolnosti koje mogu opravdati zahtjev za ograničenje pristupa informacijama u [Registru stvarnih vlasnika]” (mišljenje Commission de la Justice de la Chambre des Députés (Odbor za pravosuđe Zastupničkog doma), u kojem se doslovno preuzima stajalište Vlade izneseno u komentarima na vladine izmjene od 8. listopada 2018.).

- 21 Sud koji je uputio zahtjev ipak se pita može li se upućivanje iz Direktive na pojašnjenja koja treba utvrditi u nacionalnom pravu sažeti u nacionalnom pravu u upućivanje na „nerazmjerni rizik, rizik od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”, što su pojmovi koji se već navode među uvjetima za primjenu pravnog sustava proizašlog iz prava Unije, kao i kakve zaključke nacionalni sud treba po potrebi izvesti iz toga što se u njegovu nacionalnom pravu ne navode pojašnjenja koja treba dati u pogledu pojma „iznimne okolnosti”.

2. Pojam „rizik”

- 22 Osim toga, ekonomski vlasnik treba dokazati da bi ga pristup njegovim podacima izložio „nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”. U zakonu o prenošenju ovdje su se u biti preuzeli izrazi iz članka 30. stavka 9. Direktive 2015/849 kako je izmijenjena.
- 23 Međutim, sud koji je uputio zahtjev navodi da je pojam rizika koji treba uzeti u obzir izmijenjen donošenjem Direktive 2018/843 o izmjeni, kojom se umjesto izloženosti „riziku od prijevare, otmice, ucjene, nasilja ili zastrašivanja” navodi izloženost „nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”. Taj se razvoj, koji se sastoji od dodavanja zahtjeva „nerazmjernosti”, može smatrati postroživanjem uvjeta za ostvarivanje prava na ograničavanje pristupa na štetu ekonomskih vlasnika.
- 24 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev navodi da se u verziji Direktive na francuskom jeziku taj uvjet navodi u dva različita oblika: u uvodnoj izjavi 36. riječ je o izloženosti „neproporcionalnom riziku [– pri čemu se na ovom mjestu ne umeće zarez –] od prevare, otmice, ucjene, iznude, uznemiravanja, nasilja ili zastrašivanja”, dok se u članku 30. navodi izloženost „nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”. Ista se varijacija nalazi u verziji Direktive na engleskom jeziku, ali, primjerice, ne i u verziji na njemačkom jeziku.
- 25 Ta varijacija dovodi do dva moguća tumačenja. Na temelju prvog tumačenja, uvjet rizika ispunjen je ako je ekonomski vlasnik izložen nerazmjernom riziku, neovisno o njegovoj prirodi, ili nizu drugih posebnih rizika (prijevare, otmica, ucjena, iznuda, zlostavljanje, nasilje, zastrašivanje) koji ne moraju nužno biti nerazmjerni. Na temelju drugog tumačenja, uvjet rizika ispunjen je ako je ekonomski vlasnik izložen nizu prethodno navedenih rizika, pri čemu je rizik svaki put poseban i nerazmjernan.
- 26 Budući da se nepreciznost teksta ne može riješiti ispitivanjem pripremnih rasprava koje su prethodile donošenju Direktive 2018/843, potrebno ju je tumačiti i pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije.
- 27 Osim toga, definicija pojma „rizik”, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, koji navodi tužbeni razlog koji je istaknuo WM, dovodi do pitanja treba li

predmetni rizik ispitati samo s obzirom na osobu ekonomskog vlasnika u odnosu na konkretnu pravnu osobu u kojoj je ekonomski vlasnik i za koju traži ograničavanje pristupa ili treba uzeti u obzir povezanost tog ekonomskog vlasnika s drugim pravnim osobama koje bi mogle stvoriti ili otežati rizik s kojim se suočava. Sud koji je uputio zahtjev smatra da može biti relevantno ispitati može li se za definiciju rizika uzeti u obzir i neko drugo svojstvo osim svojstva ekonomskog vlasnika u drugom subjektu, kao što su npr. svojstvo glavnog izvršnog direktora, zaposlenika ili partnera/supružnika ekonomskog vlasnika, glavnog izvršnog direktora ili zaposlenika.

- 28 Sud koji je uputio zahtjev konačno se pita, pri čemu upućuje na argumentaciju G.I.E LBR-a, je li činjenica da je WM ekonomski vlasnik pravnih osoba koje posluju pod nazivom XN ili da je barem uključen u rad tih pravnih osoba, općepoznata ili ima li činjenica da je ta informacija lako dostupna i drugim putevima osim pregleda registra ekonomskih vlasnika učinak koji ide u korist tužitelju. Stoga u tom pogledu Sudu Europske unije treba postaviti pitanje.

3. Pojam „nerazmjerni” rizik

- 29 Sud koji je uputio zahtjev tvrdi da se čini da se kriterij „nerazmjernosti” u svakom slučaju primjenjuje za potrebe ocjene zahtjeva za ograničenje pristupa informacijama o ekonomskom vlasniku, neovisno o tome je li rizik općenit ili poseban.
- 30 Primjena kriterija poziva na odvagivanje dvaju interesa koje je jednako potrebno zaštititi. Članak 30. stavak 9. Direktive 2015/849 stoga dovodi do pitanja koje suprotstavljene interese treba zaštititi u okviru njegove primjene. U okviru prvog tumačenja odredbe, s obzirom na cilj na kojem se temelji Direktiva 2015/849, suprotstavljaju se, s jedne strane, cilj transparentnosti koji se nastoji postići Direktivom 2015/849 kako bi se potaknula borba protiv pranja novca i financiranja terorizma i, s druge strane, zaštita fizičkog, moralnog i imovinskog integriteta ekonomskog vlasnika na kojeg mogu utjecati aktivnosti prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja koje počinje treće osobe.
- 31 U okviru drugog tumačenja uzimaju se u obzir uvodne izjave Direktive koje prethode normativnom tekstu i služe tomu da se ocijeni njegov doseg. Kriterij nerazmjernosti, koji ne postoji u Direktivi 2015/849, uveden je Direktivom 2018/843, osobito u njezinoj uvodnoj izjavi 36. U njoj se navodi pravo na poštovanje privatnog života, čime se, čini se, istodobno obuhvaća šire i uže područje od aspekata zaštite fizičkog, moralnog i imovinskog integriteta (na koje se odnosi cilj sprečavanja općenitog rizika i/ili rizika od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja), kao i pravo na zaštitu osobnih podataka, što se ponovno čini ograničenijim razmatranjem od zaštite fizičkog, moralnog i imovinskog integriteta.

VI. Obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku

- 32 S obzirom na sva prethodna razmatranja i dvojbe u pogledu tumačenja članka 30. stavka 9. Direktive (EU) 2015/849, koje je nužno za rješenje glavnog postupka, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Općinski sud u Luksemburgu) pokrenuo je postupak pred Sudom Europske unije kako bi donio prethodnu odluku o sljedećim pitanjima.

VII. Prethodna pitanja

- 33 Pitanje br. 1. koje se odnosi na pojam „iznimne okolnosti”

1.a Može li se članak 30. stavak 9. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU, u dijelu u kojem se njime ograničavanje pristupa informacijama o ekonomskim vlasnicima podvrgava „*iznimnim okolnostima koje treba utvrditi u nacionalnom pravu*”, tumačiti na način da se njime dopušta da se pojam „*iznimne okolnosti*” u nacionalnom pravu definira isključivo kao istovjetan pojmovima „*nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja*”, koji već jesu uvjet za primjenu ograničavanja pristupa u okviru teksta prethodno navedenog članka 30. stavka 9.?

1.b U slučaju da je odgovor na pitanje 1.a niječan i da se u nacionalnom pravu kojom se ta direktiva prenosi pojam „*iznimne okolnosti*” definira samo upućivanjem na bespredmetne pojmove „*nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja*”, treba li prethodno navedeni članak 30. stavak 9. tumačiti na način da se njime nacionalnom sudu dopušta da zanemari uvjet „*iznimne okolnosti*”, ili on treba nadoknaditi propust nacionalnog zakonodavstva tako da sudskim putem odredi doseg pojma „*iznimne okolnosti*”? U potonjem slučaju, što se tiče, u skladu s tekstom prethodno navedenog članka 30. stavka 9., uvjeta čiji se sadržaj određuje nacionalnim pravom, može li Sud Europske unije dati smjernice nacionalnom sudu u pogledu njegove zadaće? Ako je odgovor na potonje pitanje potvrđan, koje smjernice nacionalni sud treba slijediti pri određivanju sadržaja pojma „*iznimne okolnosti*”?

- 34 Pitanje br. 2. koje se odnosi na pojam „rizik”

2.a Treba li članak 30. stavak 9. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU, u dijelu

u kojem se njime ograničavanje pristupa informacijama o ekonomskim vlasnicima podvrgava „nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja”, tumačiti na način da se njime upućuje na niz od osam slučajeva, od kojih prvi odgovara općenitom riziku koji je uvjetovan nerazmjernošću, a ostalih sedam odgovara posebnim rizicima izuzetima od uvjeta nerazmjernosti, ili na način se njime upućuje na niz od sedam slučajeva od kojih svaki odgovara posebnom riziku koji je uvjetovan nerazmjernošću?

2.b Treba li članak 30. stavak 9. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU, u dijelu u kojem se njime ograničavanje pristupa informacijama o ekonomskim vlasnicima podvrgava „riziku”, tumačiti na način da se njime ocjena postojanja i opsega tog rizika ograničava samo na povezanost ekonomskog vlasnika s pravnim subjektom u odnosu na koji konkretno traži ograničavanje pristupa informacijama o njemu kao ekonomskom vlasniku ili na način da podrazumijeva uzimanje u obzir povezanosti dotičnog ekonomskog vlasnika s drugim pravnim subjektima? Ako treba uzeti u obzir povezanost s drugim pravnim subjektima, treba li uzeti u obzir isključivo svojstvo ekonomskog vlasnika u odnosu na druga pravna tijela ili treba uzeti u obzir sve moguće povezanosti s drugim pravnim subjektima? Ako treba uzeti u obzir sve moguće povezanosti s drugim pravnim subjektima, utječe li priroda te povezanosti na ocjenu postojanja i opsega rizika?

2.c Treba li članak 30. stavak 9. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU, u dijelu u kojem se njime ograničavanje pristupa informacijama o ekonomskim vlasnicima podvrgava „riziku”, tumačiti na način da se njime isključuje pravo na zaštitu koje proizlazi iz ograničavanja pristupa ako su te informacije, odnosno drugi elementi koje ekonomski vlasnik ističe kako bi dokazao postojanje i opseg „rizika” s kojim se suočava, lako dostupne trećim osobama drugim putevima informiranja?

35 Pitanje br. 3. koje se odnosi na pojam „nerazmjerni” rizik

3. Koje različite interese treba uzeti u obzir u okviru primjene članka 30. stavka 9. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU, s obzirom na to da se njime

ograničavanje pristupa informacijama o ekonomskom vlasniku podvrgava „nerazmjernom” riziku?

RADNI DOKUMENT